

míru, a nelze jim též ukládati, aby činili u soudu námitky bez jakéhokoli skutkového podkladu. Jelikož velkostatek Š. sám měl výměru pod 250 ha, nelze Karlu B. klásti za vinu, že nenamítl, že navrhovatelka hospodaří na více než 250 ha půdy.

Byla tedy obnova řízení právem povolena.

Ve věci samé pak jest zamítnutí návrhu pachtýřky na úpravu pachtovného oprávněné, neboť výměra zemědělské půdy, na níž navrhovatelka v čas podání návrhu hospodařila, přesahovala 250 ha (§ 7 vlád. nař. č. 164/1933 Sb. z. a n.). Právní poměr mezi navrhovatelkou a Hugo P. není pro posouzení této záležitosti rozhodující. Vůči propachtovatelce byla a jest zavázána jen pachtýřka sama a nezáleží na tom, jakým způsobem si bez souhlasu propachtovatelky a beze změny pachtovní smlouvy upravila hospodaření na zpachtovaném objektu, zda na něm hospodařila a přibrala Hugo P. za společníka.

Čís. 16874.

Výroku o zmatečnosti usnesení valné hromady společnosti s ručením omezeným pro porušení donucujících předpisů zákona č. 58/1906 ř. z. nemůže se společník domáhati v nesporném řízení, nýbrž jen žalobou podle § 41 dotč. zák.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1938, R I 310/38.)

Rejstříkový soud vyhověl opovědi navrhující firmy L., strojní továrny na papír, společnosti s ručením omezeným v P., pokud se domáhala zápisu změny čl. XII. a XIII. společenské smlouvy dle usnesení valné hromady, podle něhož se k usnesení o přeměně společnosti na společnost akciovou vyžaduje $\frac{3}{4}$ většiny odevzdaných hlasů, a že v tom případě stačí též $\frac{3}{4}$ většina k usnesení o převodu jmění společnosti jako celku i s dluhy na novou akciovou společnost za poskytnutí jejich akcií, a to bez likvidace, dále že téže většiny je třeba k vzdání se likvidace, a konečně že spisy a listiny mají býti po likvidaci nebo po zrušení společnosti uloženy u Otty A. Rekursní soud k rekursu společníka uvedené společnosti Zikmunda K. zamítl z věcných důvodů opovědi zápisu čl. XII. společenské smlouvy v obchodním rejstříku, jenž se týkal úpravy vnitřních poměrů společnosti, kdežto co do opovědi čl. XIII. uvedené smlouvy rekursu nevyhověl.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu společnosti s ručením omezeným v příčině opovědi čl. XII. smlouvy obnovil usnesení soudu první stolice, kdežto dovolacímu rekursu Zikmunda K. nevyhověl.

Důvody:

Stěžovatelka opírá dovolací rekurs o důvod zmatečnosti (§ 41, odst. 2, d) a 3, zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.) a o důvod nesprávného

právního posouzení, pokud byl návrh na zápis změny smlouvy společenské v příčině čl. XII. změnou usnesení soudu první stolice zamítnut.

Dovolací rekurs jest oprávněn.

Podle obsahu rekursu společníka Zikmunda K. proti usnesení soudu první stolice odporoval mu tento společník hlavně z důvodu, že přijatým usnesením valné hromady společníků ze dne 16. listopadu 1937 v příčině změny čl. XII. a XIII. společenské smlouvy byla porušena jeho menšinová práva s hlediska donucujících předpisů §§ 50, odst. 4, a 96 zák. č. 58/1906 ř. z., a že měla býti opověď o zápis těchto změn rejstříkovým soudem zamítnuta. Dle toho uplatňoval dotčený společník rekurs v řízení nesporném věcně zmatečnost usnesení uvedené valné hromady.

Tyto důvody nelze však uplatňovati rekurs, nýbrž žalobou podle předpisů § 41 uvedeného zákona, podle nichž se lze domáhati za vytčených tam podmínek výroku o zmatečnosti usnesení valné hromady jediné žalobou, tedy ve sporném řízení.

Uvedený zákon upravil právní poměry společností s ručením omezeným, pokud toho vyžadoval zájem veřejný, stanoviv v § 4 podstatný obsah smlouvy společenské a vyloučiv ze smlouvy vše, co by bylo v rozporu s tímto zákonem jako právně neúčinné; vše ostatní ponecháno smluvní volnosti společníků. Totéž platí i o usnesení valných hromad.

Předpisy § 41 řečeného zákona je přesně určeno, za jakých podmínek a jakým způsobem lze se domáhati zrušení usnesení valných hromad.

Společník K. přiznává, že toto právo žalobní také již uplatnil.

Rekurs proti usnesení prvního soudu byl zásadně dovolen, není tu tedy vytýkané zmatečnosti dle § 41, odst. 2, d), 3 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n., a rekursní soud se musil jím formálně obírat a nemohl jej pro nepřípustnost odmítnouti, nesměl však přihlížeti k jeho věcným námitkám, pro které je vyhrazen jen pořad práva.

Jestliže však rekursní soud se obíral věcně námitkami rekursu a vyhověl mu ve svém výroku pod č. 1 změnou usnesení prvního soudu, neposoudil věc správně, a bylo proto změnit napadené usnesení obnovením usnesení prvního soudu v tom směru.

Rekursní soud nevyhověl rekursu Zikmunda K., pokud šlo o opověď změny čl. XIII. společenské smlouvy v příčině uložení spisů a listin ukončené společností u Otto A. na místě původně stanoveného Julia A.

Rozhodnutí to po formální stránce je sice správné, avšak rekursní soud se neměl ani tu obírat věcně námitkami rekursu, poněvadž usnesení valné hromady společnosti i v té příčině mohlo býti společníkem napadáno jen žalobou podle § 41 zákona č. 58/1906 ř. z.

Za toho stavu věci není jeho dovolací rekurs oprávněn.